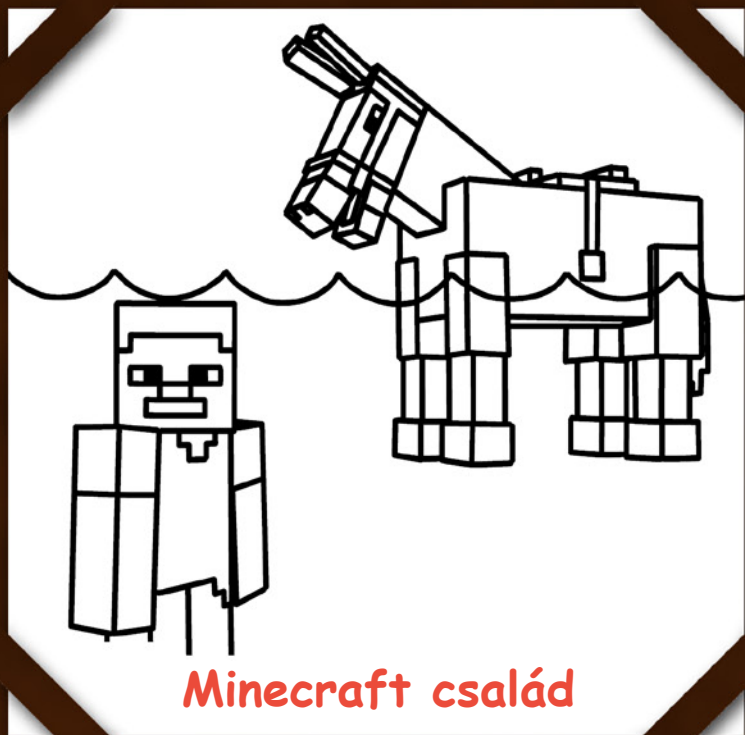

Nemzetközi bestseller

EGY KOCKA NAPLÓJA

LÓHÁTON A MINECRAFTBAN

Nem hivatalos Minecraft-napló

Minecraft család

Második rész

Minecrafty Family

**EGY HOCHA
NAPLÓJA
LÓHÁTON A MINECRAFTBAN**

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2021

Ezt a könyvet NEKTEK ajánljuk,
csodálatos Wimpy Steve-rajongók!

Bírunk benneteket!

SZOMBAT

ÁÁÁÁÁÁHHH!

A kertem... sehol.

A luxusfaházam... sehol!

A titkos könyvtáram TELE Minecraft-
könyvekkel... sehol!

Nem tudom, mi történt. Éppen *A Minecraft lovainak kézikönyvét* nyitottam ki, aztán a következő pillanatban azon kaptam magam, hogy egy versenypálya mellett állok. Hát ez meg mi a fene? Vajon a lebegő könyves asztal miatt történt? Vagy valami hiba a játékban? Jaj!

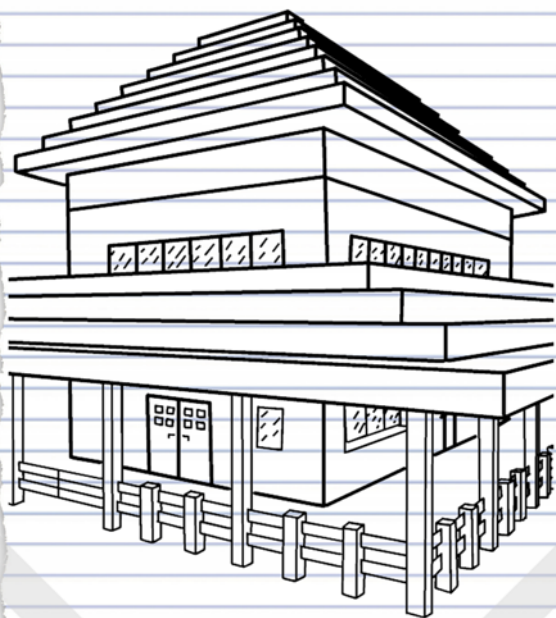
Akárhogy is, most nem emiatt aggódom.

Nagyobb gondom is van. Találnom kell egy házat az este leszállta előtt. Vagy még inkább: MOST! Nem akarom a szabad ég alatt tölteni

az éjszakát. (Vagy ami még rosszabb: egy agyagkockákból készült pánikszobában.)

Nagyszerű hír! Találtam egy házat, és egyszerűen fantasztikus! A lóversenypálya közelében lévő jókora lakóépülethez tartozik

egy nagy istálló meg egy gigantikus gabonasiló is. Az egészset magas kőkerítés veszi körül, ami ránézésre távol fogja tartani a mobokat. Ez a ház még az előző világ luxusfaházánál is biztonságosabbnak tűnik.

A jó hír, hogy van benne ágy is az esténkénti pár perces alvásomhoz, egy bűvös asztal botok készítéséhez meg egy kődobozszerűség (nyilván valami olyasmihhez, amit egy kődobozszerűséggel csinálni lehet.)

A rossz hír, hogy sehol sem találok könyvtárat lebegő könyves asztallal! Pedig az egész házban kerestem, még a bútorok alatt is. Semmi. Most egy kicsit félek. Mi van, ha a lebegő könyves asztal küldött át ebbe a világba? Mi van, ha az volt az egyetlen ilyen asztal? Akkor ez most azt jelenti, hogy sosem hagyhatom el ezt a világot? Jaj!

Lehet, hogy van még egy gond ezzel a házzal. Az előző nyilvánvalóan elhagyatott volt a

rengeteg pókhálóval meg a kéményen növő mohával. Ez a ház tiszta és rendes. Az ember azt gondolná, hogy ez jó hír, nem igaz? Mármint ha nincs pókháló, akkor nincsenek pókok sem. Valamiért mégis úgy érzem magam, mint Hófehérke. Mi van, ha valaki (vagy valami) hazatér? Legalább nincs semmiféle nyilvánvaló jele, hogy a lakók hamarosan beállítanak. Nincsenek tányérok, csészécskék meg ilyesmi. (Bár nem bánám, ha találnék egy tányéرت, amin a változatosság kedvéért nem répa van.)

Azt hiszem, biztos, ami biztos, ma éjjel úgy alszom, hogy közben nyitva tartom a fél szemem.

VASÁRNAP

Jó hír: vannak szomszédaim.

Rossz hír: a lovak bujkálnak.

Ma úgy döntöttem, abbahagyom a folyamatos aggodást, és lóversenyzéssel fogom szórakoztatni magam. Elindultam a hatalmas istálló felé, hogy kerítsek magamnak egy lovat, és automatikusan nyíló ajtót találtam, pont olyat, amilyen Mr. Rimoldi vegyesboltjában is van. Ide-oda szaladgáltam, hol be, hol ki, és az ajtó egyszer sem préselt össze. Jó buli volt újra meg újra megcsinálni anélkül, hogy bárki is rám kiáltott volna. Valamiért Mr. Rimoldi sosem szerette, ha kipróbáltam az önműködő ajtaját.

Na szóval, az istálló belülről is hatalmas. Csak az a gáz, hogy az összesen tizenkét bokszban egészen pontosan NULLA lovat találtam.

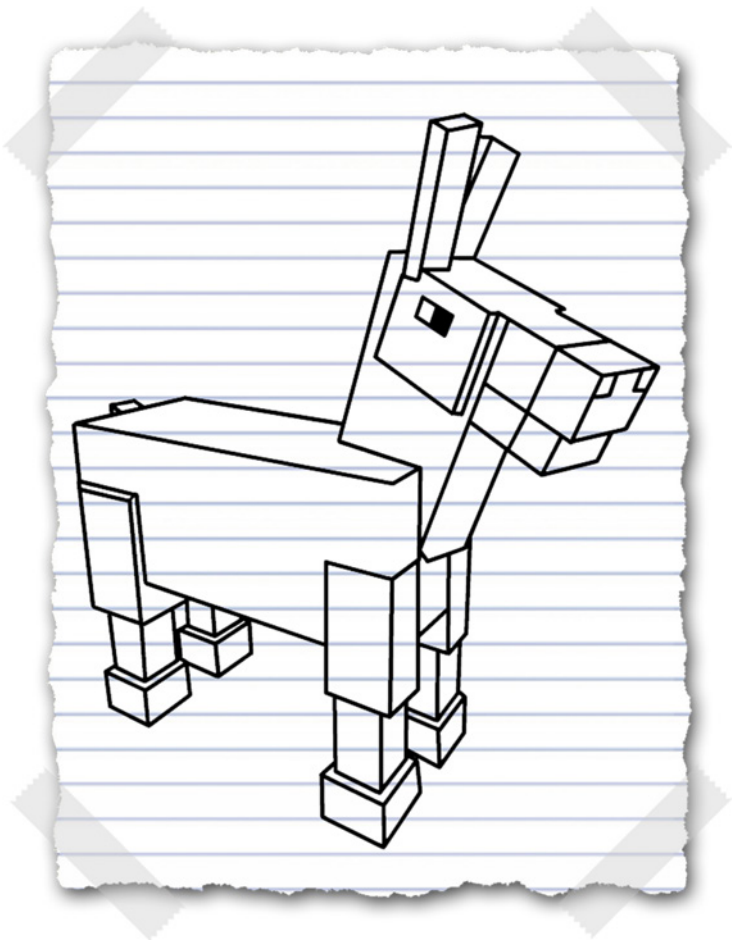
Na most ez mitől lehet?

Úgyhogy a nap java részét azzal töltöttem, hogy odakint bóklásztam, és lovakat kerestem. Láttam teheneket, disznókat meg csirkéket. De egyetlen lovat sem. Vajon elbújtak? Aztán azon kezdtem gondolkodni, hogy vannak-e egyáltalán lovak a Minecraftban. Aztán arra jutottam, hogy kell lenniük, különben mire lenne a versenypálya? Versenydisznóknak? (Hehe! Az azért pizkosul vicces lennel!)

A jó hír, hogy a keresés végül is eredményes volt. Csak viccelek. Igazából nem ménest találtam, hanem embereket. Nem messze a tanyaháztól észrevettem egy falut. Megnyugtató a tudat, hogy más emberek is vannak a környéken, még ha nem is beszélem a falusiak nyelvét. Örülök, hogy a szörnyetegek nem csak rám vadásznak éjszakánként.

Na mindegy, délután végül csak fordult a kocka. Találtam egy lovat a sivatagban.

A gondot az okozta, hogy nem tudtam, mihez kezdjek vele, miután megtaláltam. Életemben egyetlenegyszer ültem lovon, de azt is egy körhintához csavarozták. (De jól jött volna hirtelen az a kézikönyv.)

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Íme néhány kérdés, ami azonnal felmerült bennem:

1. Vajon szelíd-e?
2. Vajon meg fog rúgni?
3. Vajon meg fog harapni?
4. Vajon le fog kakilni? Haha! Csak viccelek. A Minecraftban nincs is kaki. (Vagy mégis van?)

Nem igazán tudtam, mire számítsak, ha egy ló betörésével próbálkozom. Aztán arra jutottam, hogy igazából nem is lehet nehéz. Úgy közelítettem a lóhoz, ahogy a filmekben szoktak. Lassan sétáltam oda hozzá, közben csendesen, nyugtató hangon beszéltem. Az állat nem rohant el azonnal, amit biztató jelnek vettem. Óvatosan megpaskoltam párszor, és máris a hátán ültem. Gondoltam, ez könnyen ment.

Aztán mire észbe kaptam, BUMM! Máris megint lent voltam. Au! Egy kaktuszon!